

Förklarande bestämmelser upptogs också i allmänhet jemväl frihetsstraff sakom patjöh för djurplagen, och det var icke för mycket bestämt att var svenska bestämning äfven i denna del höjde sig till jemförde med den utländska.

Da Riksdagen i likhet med motionären ansåg det önskvärdt att straffskalan för djurplagen så ändras att den kommer att inga jemväl frihetsstraff för Riksdagen utdelas att Höfdes Kongl. Maj:ts fäktas lara utarbetas och för Riksdagen framställas till sådan förändring af 18 kap. 16 § strafflagen, att i straffsatsen för djurplagen uppges jemväl frihetsstraff till lämplig utsträckning.

N:o 49.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 april 1899.

— — — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående utarbetande af förslag till lag om sameganderätt till fast och lös egendom.

(Lagutskottets utlåtande n:o 10.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär väckt förslag om utarbetande af lag till reglerande af de rättsförhållanden, som uppkomma i följd af sameganderätt till fast eller lös egendom.

Riksdagen delar motionärens uppfattning, att lagstiftning på ifrågasatt område är af behovet påkallad. Det torde vara uppenbart, att, då tillgodogörandet af gemensam egendom såsom en helhet förutsätter ett gemensamt beslut, men inga bestämmelser finnas, huru ett sådant beslut skall åstadkommas, kollisioner icke kunna undgås, liksom ock att svårigheter ofta måste möta att vid förekommande behof få gemensamheten upplöst, då ingenstädes finnes stadgad, huru sådan upplösning skall ske. Riksdagen vill i detta hänseende särskildt fästa uppmärksamheten på de olägenheter, som kunna drabba de mindre, de fattigare delegarne. I den mån lagstiftning i ämnet åstadkommes, torde det kunna tagas för gifvet, att deras rätt till andel såväl i bestämmanderätten öfver den gemensamma egendomen som ock i den nytta, som af egendomen kan dragas, blir på

tillfredsställande sätt tillgodosedd, hvaremot under nuvarande förhållanden de ofta torde stå så godt som rättslösa gent emot de större delegarne.

Vid den lagstiftning i ämnet, som Riksdagen således anser böra ega rum, lär god ledning vara att erhålla af den utförliga lagstiftning, som redan förefinnes angående bolag, föreningar m. m.

Riksdagen får alltså hos Eders Kongl. Maj:t anhålla om utarbetande af lag till reglerande af de rättsförhållanden, som uppkomma i följd af sameganderätt till fast eller lös egendom.

Stockholm den 19 april 1899.

Med undersåtlig vördnad.

Till Kongungen.